

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 5

2. února 2014

Cena: 8 Kč

HUSOVSKÉ TRIENIUM

Milí čtenáři, v tomto čísle našeho časopisu přinášíme novou rubriku, v níž si vás dovolueme informovat o aktuálním dění při přípravách 600. výročí Mistra Jana Husa.

Husovské trienium – tři roky k 600. výročí M. J. Husa – zahájila Církev československá husitská prostřednictvím patriarchy ThDr. Tomáše Butty při slavnostních bohoslužbách 6. 7. 2012 v Betlémské kapli, kde bylo po bohoslužbě podepsáno Memorandum o spolupráci s městem Kostnice.

Následovala další memoranda, uzavřená naší církví s dalšími partnery, kteří se hlásí k nadcházejícímu Husovu výročí. (Texty všech memorand naleznete na www.hus2015.cz.) Dne 3. 12. 2013 podepsaly Církev čs. husitská a Českobratrská církev evangelická Dohodu o spolupráci, jež deklaruje otevřenost ke spolupráci s dalšími církvemi, státními i dalšími institucemi a partnery. Memoranda i dohoda obsahují konkrétní body spolupráce. K projednání dohody a k domluvě spolupráce mezi ČČSH a ČCE se sešly komise obou církví poprvé 13. 1. 2014. Vznikla zde skupina, která má připravit návrh programu 6. 7. 2015 na Staroměstském náměstí a v přilehlých kostelech. Podporu této celodenní akce i dalším připravovaným projektům spojeným s výročí M. J. Husa vyjádřili již zástupci MK ČR, primátor Hl. m. Prahy i starosta Městské části Praha 1, s nimiž jednali v posledních měsících představitelé obou církví v doprovodu předsedů komisí.

V rámci Husovského trienium se již některé projekty rozběhly. V tomto čísle ČZ se dozvíte o jednom z nich – plastikách studentů Střední průmyslové školy kamenické a sochařské v Hořicích na téma Mistr Jan Hus - cesta ke smíření. Studentům je určen též projekt Studenti čtou Husa! – o jeho pokračování vás budeme informovat v dalších číslech, jako i o dalších projektech, které se postupně již realizují. O předchozím průběhu Husovského trienium se můžete informovat v časopise Husita, vydávaném pražskou diecézí, kde pravidelně od počátku trienium v každém čísle informují o jeho průběhu. Další informace získáte ze stránek www.hus.2015.cz, které jsme spustili v únoru r. 2013 při slavnostním uvedení publikace Mistr Jan Hus v proměnách času a jeho poselství dnešku, kterou vydala naše církev.

V nové rubrice vás budeme pravidelně informovat o aktuálním dění v rámci trienium. Uvítáme i vaše návrhy!

Hana Tonzarová,
předsedkyně Komise ČČSH pro 600. výročí M. J. Husa

PROBĚHLY TÝDNY MODLITEB

Ekumenická slavnost v Praze-Dejvicích proběhla za účasti představitelů křesťanských církví včetně našeho patriarchy dr. Tomáše Butty, kteří po skončení položili květiny u památníku Jana Palacha na Václavském náměstí.

Začátek každého roku je vždy spojen se dvěma modlitebními týdny – Aliančním týdnem modliteb a Týdnem modliteb za jednotu křesťanů. Jejich smyslem je formovat vstup do nového roku tak, abychom věděli, jaký imperativ se na nás, křesťany, vztahuje. Jedním z nich je, že ekumenismus není naší volbou, ale příkazem, který nám dává Pán.

Česká biskupská konference a Ekumenická rada církví v ČR pořádala v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů v pondělí 20. ledna v kostele sv. Vojtěcha v Praze – Dejvicích tradiční Ekumenickou slavnost, která proběhla za účasti představitelů křesťanských církví. Předsedal kardinál Dominik Duka, předseda ČBK. Kazatelem byl Daniel Fajfr, předseda Rady Církve bratrské

a předseda Ekumenické rady církví v ČR. Za ČČSH se účastnil patriarchy ThDr. Tomáš Butta.

V rámci již 7. Ekumenické slavnosti pro studenty, děkany, pedagogy a zaměstnance teologických škol, kterou pořádá naše církev ve spolupráci s ERC v ČR, sloužili 21. ledna v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle bohoslužbu slova vybraní studenti teologických vysokých škol a učilišť. Kázáním v letošním roce posloužila studentka Husitské teologické fakulty UK ses. Kateřina Merglová. Vážíme si, že byli tradičně přítomni děkané všech tří teologických fakult UK a ředitelé a zástupci teologických učilišť. Formulář Týdne modliteb za jednotu křesťanů lze použít celoročně i k dalším ekumenickým shromážděním. **H.T.**

SPOLUPRÁCE S MLADÝMI KAMENÍKY V HOŘICÍCH

V půli ledna navštívili zástupci naší církve Střední průmyslovou školu sochařskou a kamenickou v Hořicích, kde studenti tvoří plastiky a výtvarná díla s tematikou Mistra Jana Husa k roku 2015. Žákům přednášel o osobnosti českého reformátora prof. Petr Piřha a za Církev československou husitskou náš bratr patriarcha Tomáš Butta a sestra dr. Hana Tonzarová. Pan ředitel Ing. Josef Moravec hosty provedl ateliéry a prostory školy.

Spolupráce s hořickými výtvarníky probíhá v rámci tématu „Mistr Jan Hus – cesta ke smíření“, kdy v rámci klauzur vytvářejí studenti díla s husovskou tematikou. V zabezpečení projektu se angažuje místopředsedkyně Senátu paní Miluše Horská. V budoucnu by studentská sochařská a kamenická díla s husovskou tematikou mohla zdobit Husinec, Kozi Hrádek, Lidice, Kostnice a Prahu. Stejně tak by u příležitosti trienium mohla být zajímavá pro město s husitskou tradicí a minulostí, naše náboženské obce, bratrské církve i další zájemce. Ředitel Moravec spolu s prof. Piřhou realizují již delší dobu další záslužný projekt, v jehož rámci zdobí studentské sochy zemské patronky sv. Anežky České různé lokality v Čechách i na Moravě. Střední průmyslová škola kamenic-

ká a sochařská v Hořicích letos oslaví 130leté výročí vzniku – tehdy s názvem C. k. odborná škola sochařsko-kamenická. Za dobu své existence vychovala řadu významných umělců, jmenujme za mnohé Quido Kociána, Jana Štursu nebo Ladislava Šalouna. Město Hořice je současně místem konání mezinárodních sochařských sympozií.

V současnosti škola nabízí kromě kamenosochařství i řadu příbuzných oborů – užitou malbu, restaurátorství a konzervátorství – ale i praktické obory jako geotechnika – těžba a zpracování kamene.

Kamenickosochařská díla s husovskou tematikou vznikají z pískovce, kterého je v Česku dostatek a mnohé jeho typy poskytují kameníkům vhodný materiál. V Česku se

např. božanovský pískovec (z Broumovska) používá zejména v novější době na opravy historických památek; žehrovický (Kladensko) se používal historicky např. při stavbě katedrál sv. Víta; mšenský (lázně Mšené) pro stavby první republiky. Tradiční hořický pískovec vlastně není z Hořic, ale těží se v lomu v nedaleké Ostroměři. V minulosti se používal např. pro stavbu Národního divadla, dnes je oblíben pro své „užitné“ vlastnosti i příjemnou okrovou barvu.

Pískovec je pro svou snadnou opracovatelnost oblíbeným materiálem kamenosochařů. Zlobivým studentům, lenochům a záškolákům z hořické školy ovšem po zásluze hrozí místo opracování hořického pískovce práce s žulou. **vd**

VZEJDE PROUTEK Z PAŘEZU

Pondělí 20. ledna se stalo dnem, od něž se budou psát dějiny letošního Setkání mládeže. Tradiční organizátorky dosavadních setkání (Magdalena Spurná, Irena Košičková, Mariana Ambrožová a Kristýna Mlýnková) se v budově ústřední rady sešly s dobrovolníky z pražské diecéze, která bude hostitelem naší mládeže pro rok 2014.

Místem konání bude Vlašim, za jejíž náboženskou obec se k nám přidaly Ondřejka Brabcová a Kamila Čadová.

Během první schůzky se podařilo, hlavně díky zkušeným organizátorkám, rozplánovat jednotlivé dny Setkání, které budeme v budoucnu naplňovat programem. Pozvání na naše jednání přijal i bratr biskup

David Tonzar, který se na vlašimské setkání těší asi stejně jako my mladí husité. A co zatím o Setkání mládeže 2014 říci? Bude se konat v již tradičním datu: 26. - 28. září; a snad i díky vašim modlitbám bude naplněno skvělým programem, dobrými lidmi a novými přátelstvími.

Kateřina Merglová

Tanec stvoření

*Země je jeho radostí! Jeho radostí je nebe,
jeho radostí je východ slunce/a měsíce,
jeho radostí je začátek.*

*Tanči, mé srdce, tanči dnes z radosti,
zpěvy lásky naplňují hudbou/dny a noci.
A svět dbá na jejich melodii.*

*Zblázněné radostí tančí život a smrt
v rytmu této hudby.*

*Hory a moře/a země tančí
Uprostřed hlaholícího smíchu a vzlyků
tančí lidství.*

*Proč oblékat mnišské roucho
a žít mimo svět*

v namyšleném osamění?

Hled'! Mé srdce tančí

v radostném vědomí,

a Stvořitel je přítom št'asten.

Kabír, indický mystik, 15. stol.
Přeložil: M. Matouš

Srdečné pozdravy z Moravy

Náš milý týdeníku Český zápase, milé sestry a bratři, přijměte srdečné pozdravení z Moravy, z náboženské obce Pěňčina. Na prahu nového roku 2014 Vám všem v redakci, našim čtenářům a pastýřům víry, přeji, aby Vás ve Vašem poslání a službě Bohu nadále vedl Duch Boží, jenž provází každé dobré dílo od počátku až do konce. Aby vedl Vaši mysl a rozdávací se srdce. Aby nás všechny naplnila radost, pokoj, který nikdy nekončí, a láska, která nás nikdy neopustí. To vše dává Bůh těm, kdo jej milují...

Vaše sestra v Kristu Mája Dosedělová

Přijměte prosím moji modlitbu:

*Díky za všechno, co jsi stvořil, Pane
za matičku zemi,*

*za dar života a chléb náš vezdejší,
za všechno živé stvoření...*

*Díky za teplo, když slunce plane,
za nebe, hvězdy a vesmír celý,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
za hory, dolů, krásu světa.*

*Díky za každé nové ráno, za nový den,
když vedeš mě, má sílo,
cestou víry, cestou nejlepší,
že smím tvé slovo chválit,
že dals mi ducha též
a na blízku i v širé dáli
všechny lidi miluješ.*

*Jak velká je láska tvoje,
tys za nás hříšné život dal,
aby každý, kdo věří,
život věčný s tebou měl,
tys sám cestou kříže šel.*

*Na Golgotu nesl jsi ho,
zrosen potem krvavým, šat rozedraný...
zapřen, zaprodán a opuštěn...
tvá ústa vyprahlá šeptala:
Otče, bud' vůle tvá.*

*Díky, Pane, že jsi přinesl Spásu,
toho se přidržím,
já věřím tvému hlasu.
Díky, Pane, že tobě patří smím.*

Amen

NEŽ SLOVO K DRUHÝM VYSLOVÍŠ...

*Jednou potkal Sokrata jeden známý a povídá:
„Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvě-
děl o tvém příteli?“*

*„Počkej chvíli,“ odpověděl Sokrates. „Než mi
cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká
se jí zkouška tří sít.“*

„Tři síť?“

*„Přesně tak,“ pokračoval Sokrates. „Než mi zač-
neš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na
chvilku zkusit prosit to, co mi řekneš. První síť se
jmenuje Pravda. Máš naprostou jistotu, že to, co
mi chceš říct, je pravda?“*

*„Ne,“ odpověděl ten člověk, „vlastně jsem to
jenom slyšel a...“*

„Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš,

*jestli je to pravda nebo není. Teď vyzkoušejme
druhé síť, síť se jmenuje Dobro. Chceš mi
o mém příteli říct něco dobrého?“*

„Ne, naopak...“

*„Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm
říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to prav-
da. Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, proto-
že zbývá ještě jedno síť. Jmenuje se Užitečnost.
Je mi to, co mi chceš o mém příteli říct, užiteč-
né?“*

„Ne, moc ne.“

*„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „to, co mi chceš říct,
není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užiteč-
né, tak proč bys mi to měl vyprávět?“*

..... SLYŠÍTE TO TICHŮ?

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle po Zjevení

**Hospodine, zachraň nás, Bože náš, shromáždí nás z pro-
národů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu,
budeme tě chválit chvalozpěvem.** ŽALM 106, 47

První čtení z Písma: Micheáš 6,1-4.8

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modle-
me se k Hospodinu.

3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

*Panovníku, Hospodine, ty vládneš všemu na nebi i na zemi. Milostivě přijmi
prosby svého lidu a daruj nám svůj mír! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem,
ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.*

Druhé čtení z Písma (varianta I): 1. Korintským 1,18-25

Evangelium: Matouš 5,1-12

Verš k obětování: Žalm 92,1

Verše k požehnání: Matouš 5,8-10

Modlitba k požehnání:

*Panovníku, Hospodine, dej, ať nás dary chleba a kalicha odpoutají od pozem-
ských vášní a stále nás posilují jako nebeská mana na cestě do tvého věčného
království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.*

Vhodné písně: 37, 84, 60, 173, 177

Nad Písmem

K PÁDU I POVSTÁNÍ MNOHÝCH

L 2,22-40

Je druhý únor, kdy máme v církevním kalendáři napsáno: Hromnice. Jde o lidové označení svátku, který prošel řadou proměn. Původně se nazýval „hypapanté“, což značí setkání starce Simeona s Pánem. Dále označoval očišťování Panny Marie a naše liturgická současnost ho nazývá: Uvedením Páně do chrámu. Na Hromnice bylo zakázáno šít, neboť lidé věřili, že by špička jehly přitáhla blesk. Rozsvěcovaly se svíčky – hromničky, které před ním měly obydlí chránit. V tento den se nesmělo klít a mluvit nevázně a sprostě. Svíčky - hromničky se dávaly také k posteli umírajícím či k rakvi, aby jim svítily na cestu do věčnosti.

Biblická svědectví nás však vedou po jiné linii. Upozorňují nás na okolnost, že strach před bleskem je nicotný proti strachu, který bychom měli mít před Hospodinem kvůli našim hříšným skutkům. Hospodin všechny cizoložníky, čaroděje, křivopřísežníky, utiskovatele i ty, kdo popírají právo, odhalí, usvědčí a ztrestá. Ztrestá všechny, kdo se ho nebojí. Boží soud totiž nemine nikoho!

Tak čteme u proroka Malachiáše. Má však dnes někdo z Božího soudu obavy? Nejsme v pozici těch, kteří si v duchu říkají: mně se to zatím netýká? Nač si s tím dělat těžkou hlavu, proč se bát? Vždyť zvěstované Boží milosrdenství, odpuštění a síla, která v Kristu vítězí nad zlem a smrtí, je zaslíbená všem, kteří uvěřili. K nim přece patříme! Jsme údy Kristovy církve. Přijali jsme křest ve jménu Páně. Dokonce obětujeme Bohu mnohé ze svého času, ze svých zisků a peněz.

Utěšujeme své sobectvím pochroumané svědomí i čest tím, že právě nám ještě Pán dává čas ke spáse. Prožíváme stále ještě doslavu Vánoc. Čas, v němž možné obavy vystřídala radost a jistota z toho, že nás Bůh miluje. Láska se zrodila pro nás

a hledá i v nás své uplatnění a místo. Hledá opravdovost naší víry i naději. Takovou, jakou pocítili Simeon a Anna při setkání s Marií, Josefem a malým Ježíšem, jehož přinesli dle Zákona do chrámu. Simeon všem požehnal a řekl, že Ježíš je dán k pádu i povstání mnohých. Na které pozici, o níž byla právě řeč, se nyní nalézáme jako jednotlivci, církev či národ? Je na čase si uvědomit svou odpovědnost. Vztít ji jako osvobozující milost a ne jako břemeno. Začneme ji tedy plnit, aby nám mohlo být lépe u srdce i v našich vztazích. Pak teprve uvěří i naše okolí, že vyznání *Ježíš je Boží Syn a náš Spasitel* není jen prázdné slovo, ale síla, co mění naše vztahy od zlého k dobrému a od lži k pravdě. Amen.

Eva Červená

**Bože, Otče,
dej nám sílu ke svědectví života,
které posvěcuje tvá moc lásky, víry a naděje.
Učiň, abychom ti důvěřovali skrze Ježíše
a těšili se z tvé pomoci a požehnání.
Slyš nás, když voláme Otče náš....**

Z NÁZORŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

Potřebujeme reformu církve?

Od začátku nového roku jsem si na tomto místě se zájmem přečetl již dva příspěvky, jejichž autoři si nepřejí reformu naší církve a varují před motivací některých svých sester a bratří ve víře cokoliv v církvi měnit. V jednom z článků jsem navíc našel doporučení všem členům církve, kteří jejich názor nesdílejí, aby se poohlédli jinde. Z výčitek a nikdy nekončícího připomínání toho, kdo je jak v církvi dlouho a co pro ni kdy udělal, případně čím se proti ní provinil, se zdá, že tito naši zákoníci chápou slova Otčenáše „odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům“ poněkud zvláštně. Jistě všichni vnímáme, jak velkou změnu prodělala naše společnost od roku 1989. Masivní odluka členů od těch největších církvi svědčí o tom, že institucionalizované náboženství je v krizi. Nemá se čemu divit. Členství v církvi ve formě instituce má pro členy totiž smysl pouze v přípa-

dě, že církev zůstává věrna poslání prvotní Církve – tj. šíření dobré zvěsti. Docent Vojtěšek (HTF UK) dodává, že „když je napětí (mezi náboženským společenstvím a okolní společností) příliš malé, a společenství tedy v podstatě souhlasí s většinovým způsobem života a „nevěřící“ většinu nijak nedoráží, ale ani nijak zvlášť neinspiruje, nenachází příliš mnoho lidí důvod takto nízký práh překračovat (zůstat v církvi či do ní vstoupit).“ Realita je bohužel taková, že církev naše (i církve jiné) jsou součástí vnějšího světa a proto je trápí stejné neřesti, o jakých nás denně informují média v souvislosti s politikou. Přitom politici jsou stejně jako představitelé církve demokraticky zvoleni. Ovšem stejně jako ve volbách sekulárního světa, i my se potýkáme s nedostatkem angažovaných členů, kteří církvi slouží dobře. Vždyť staronového patriarchu – jakožto jediného nabízeného kandidáta – volila prostá většina oprávněných voličů (pozvaných delegátů sně-

mu). Účast na posledních volbách do PSP ČR tedy byla podobná té na volebním sněmu (kolem 60%). Církve i po případné reformě (tj. změně formy) bez znovunalezení svého původního smyslu zůstane pouze byrokratickou koutou bez masa a živých (funkčních) orgánů. Další byrokratizace církve bude duchovní ještě více odvádět od služby Bohu. Jakožto signatář zakládající listiny Jednoty duchovenstva (nikoliv člen) jsem přesvědčen, že pokud se duchovní v náboženské obci prostřednictvím své stavovské organizace bude moci s důvěrou obrátit na své kolegy, a to navíc v momentě, kdy jeho vikář i biskup – obtěžkáni narůstající byrokracií – mu nejsou zrovna nablízku, nemůže to nikomu uškodit

a může to naopak duchovní život naší církve pomoci revitalizovat. A že je JD založena na platformě odborového svazu? Tato forma má pouze garantovat, že hlasy jejich členů budou v církvi slyšet, ať už biskupem či patriarchou bude v další podobně demokratické volbě zvolen kdokoliv. U příležitosti výročí založení církve zaznělo u sv. Mikuláše varování, že někteří členové volají po změně jejího názvu. Zeptám se tedy opačně – je církev, jejíž slovenská diecéze je pouze jakýmsi trpěným přívažkem, ještě stále „československá“? Uvědomujeme si, že církev bude opravdu „husitská“ pouze v případě, že všichni její členové – bez rozdílu postavení – budou pravdu milovat, mluvit, zachovávat a bránit tak, jako to činil

Mistr Jan? Bratrem patriarchou byla na sněmu garantována církev, kterou ovládá duch odpuštění, smíření a respektu k názorové pluralitě. Diskuse, ve které se kultivovanou formou střetávají rozdílné názory bez nálepkování toho, co je oficiální správné stanovisko a co už ne, je v pravdě demokratická. V naší církvi tato diskuse probíhá od jejího založení. Volání po staré dobré bigotní tradici, kde mají všichni na způsob fungování instituce církve stejný názor, svědčí o neznanosti dějin naší církve. Když všichni začneme evangelizovat tak, jako to neúnavně činí někteří naši reformátoři, budeme publikovat, přednášet a moderovat s takovým nasazením, strom naší víry i církve opět obroste novými členy. **Pavel Tuček**

RADI SA STRETÁVAME

Už sme v druhom mesiaci nového roka. Na uliciach stíchol zhon, plné obchody ľudí, a v horách, dolinách, mestách i dedinách nepočuť rachot a výstrely svetelných rakiet na oslavy sviatkov, ktoré by sme radšej vítali v zbožnej tichosti lahodného spevu a orgánovej hudby. Tak sme totiž slávil v našej náboženskej obci sviatky narodenia Ježiška, odchodu starého roka a príchodu nového.

Po dlhších úvahách a rozhovoroch s bratom biskupom ThDr. Janom Hradilom, Th.D. sme začali myslieť aj na to, že môže existovať jedna cirkev, ktorú hriechy roztriedia, alebo rozdelia na dve. Podľa informácií prítomných zo zasadania v Prahe na Církevnom zastupiteľstve o nie práve najústretovejšom vzťahu k cirkvi na Slovensku, sme sa dostali do situácie, v ktorej si nevieme poradiť. Nevieme, ako dokončiť stavbu nášho svätostánku. Nemáme možnosť, z čoho ho dokončiť. Ostáva jediná. Tá, ku ktorej sa prikláňa nielen brat biskup, by mohla byť pre celú CČSH nie práve najvhodnej-

šia, najmä v súčasnej hospodárskej situácii. Mohli by sme získať peniaze na dostavbu z predaja pozemkov v Liptovskej Osade, čo je oblasť veľmi vzácna historicky i turisticky, dá sa povedať i vo svetovom meradle a celá naše cirkev, tak v Čechách ako aj na Slovensku, by mohla prísť o taký šperk, ako je blízkosť kúpeľov Korytnica. Tieto, síce teraz zdevastované kúpele aj rôznymi zbohatlíkmi, sú v katastri Liptovskej Osady. Ide o svetovú raritu, o ktorej teraz už málokto vie. V roku 1904 na Svetovej súťaži minerálnych vôd, ktorá sa uskutočnila v Saint Louis v USA, získala korytnická minerálka prvú cenu. Bola vyhlásená za najlepšiu, s najlepšou chuťou na svete. Tak za monarchie, ako aj v neskorších politických zauzleniach štátov v Európe, liečila a aj vyliečila z rôznych neuhov tak jednoduchého človeka, ako aj významného vedca, alebo člena kráľovskej rodiny. Jej existenciu síce súčasná demokracia dorazila, ale voda z poverenia Pána Boha vyteká a lieči naďalej. Nebolo by na

škodu celej cirkvi túto vzácnosť predať, stratiť navždy? O čo by sme sa pripravili? Vyriešiť dostavbu nášho cirkevného centra je pre nás prvoradé. Aký bol minulý rok? Veľmi dobrý, veselý. Najmä tá svadba v Malom kostole, kde brat biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. sobášil nevestu, ktorú pred 23-mi rokmi krstil. Bola to gopelácka svadba, pomedzi Božieho slova sa spievalo a tancovalo a krásna mladá nevesta si uprostred obradu svoje dieťaťko aj nakočila. Ono totiž nevedelo, že mamička práve hovorí oteckovi a bratovi biskupovi to svoje „áno“. Ozval sa v brušku hlad a ten nepopustil a mamička konala správne. Rozdávala svoju lásku v podobe zdravého materského mliečka. Vyvolalo to krásne, jemné, dobroprajné úsmevy na tvárach všetkých prítomných. Nakoniec ostáva ešte otázka. Prosíme Vás, odpovedzte nám na ňu s láskou. Ako to bude s dostavbou nášho svätostánku?

**Za NO Bratislava
Dr. Hedviga Kramárová**

Z NAŠICH SETKÁNÍ

„Výkřik bolesti“ a „vrcholně obětavý čin z lásky k bližním“ – to jsou dvě nejčastější slovní spojení, která zazněla na zahájení výstavy k připomenutí 45. výročí sebeupálení Jana Palacha, které se konalo v Den památky Jana Palacha – 16. ledna 2014 v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. Na tomto slavnostním zahájení výstavy promluvila autorka projektu Alena Kubičková, poté zúčastněně přivítal patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta, který poukázal mj. na spojitost Janů, kteří hráli v historii naší země významnou roli. Svou řeč přednesla také velvyslankyně Lucemburského velkovévodství, paní Michele Pranchere-Tomassini, která zdůraznila velký ohlas, který vyvolal čin Jana Palacha v Lucembursku a také připomenula, že první náměstí pojmenované po Janu Palachovi se nachází právě v městě Lucemburk. Dále promluvil

a modlitbou přispěl pražský biskup David Tonzar, který se dotkl tématu lidských práv a trpících v totalitních režimech. Na závěr se ke slovu dostali také studenti filosofie a teologie, kteří jsou dokladem toho, že oběť Jana Palacha nadále oslovuje mladé a že tento čin nezůstává zapomenut, ale i po 45 letech jsme schopni se sejt a vzpomenout Janovu památku. Celé setkání hudbou doprovodili varhanní regenschori prof. Rabas a flétnistka, paní Hegerová.

Exponáty předních českých umělců Olbrama Zoubka, Jaroslava Šerých a dobové fotografie Jovana Dezorta budou v kostele sv. Mikuláše k vidění až do 5. března t.r. a návštěvníci mají také možnost shlédnout unikátní dokument o Janu Palachovi režisérky Kristiny Vlachové. Kostel je otevřen denně od 10 do 16 hodin.

Martina Kopecká

* * *

Rozloučení v Košicích

V neděli 12. ledna jsme se v náboženské obci Košice spolu s Českým spolkem v Košicích rozloučili s bratrem vikářem ThMgr. Jánem Laukem. Po devíti letech náročné a obětavé

práce ukončil k 31. lednu duchovní službu v náboženské obci Košice a odchází do duchovní služby v náboženské obci Třebíč v ČR. Účastníci slavnostní bohoslužby poděkovali bratru vikáři za jeho zásluhou práci a příkladnou spolupráci s Českým spolkem v Košicích.

Vzpomeňme např. vzpomínkové bohoslužby na výročí upálení Mistra Jana Husa v obci Lúčka při Rožňavě anebo Adventní večer Božího slova a hudby v obci Margecany, které se konají řadu let.

K slavnostnímu rázu bohoslužeb velkou měrou přispěl krásným vystoupením Ženský pěvecký sbor Českého spolku v Košicích.

Našemu milému bratru Jánovi přejeme v jeho další duchovní službě hodně úspěchů, pevného zdraví a Božího požehnání.

**Růžena Kulichová
předsedkyně rst NO Košice**

ZAVÁTO VĚTREM

Jan Palach studoval na FF UK. Tam přednášel i filosof Jan Patočka, který diagnostikoval nejtragičtější rys naší doby jako neochotu k oběti. Každý člověk má mít ve svém životě něco, za co je ochoten život položit. Před touto základní existenciální otázkou stojí každá generace. Na věku nezáleží. O ochotě obětovat se (ne být obětí!) nelze ani při sebelepším dobrém úmyslu intelektuálně tlachat, analyzovat a interpretovat obětavost druhých. To si musí každý sám v sobě přiznat a ujasnit. Až se život „zeptá“, tak vydat ovoce.

Co vedlo hochy z RAF k výsadbě do týlu nepřítelů, je totéž, co vedlo Husa do předem prohrané Kostnice nebo Kolbeho místo otce rodiny do plynové komory...

Byla to ochota nasadit sebe, statečnost, odvaha vzít na sebe riziko nepochopení s důsledkem často osudovým. Ne tragickým! Tragické není obětovat se! Tragické je být obětí! Palach se obětoval, abychom my nebyli obětí svého pozvolného přitakávání egyptským hrncům zhoubné „normalizace“. Už ten pojem „normalizace“ je absurdní. Copak je normální nechat se okupovat cizí armá-

**TRAGICKÉ NENÍ OBĚTOVAT SE!
TRAGICKÉ JE BÝT OBĚTÍ!**

dou, ponižovat ostatním drátem hranic, nesmět vycestovat, žít ve strachu, v nesvobodě názorů, přitakávat lžím a učit děti „držet hubu a krok“? Nebezpečí televizního reprizování normalizačních seriálů je v tom, že o ničem takovém nemluví. Cena výše uvedeného je pak lehce zapomenuta při pohledu na tehdejší cenu piva a „vlašáku“.

A cena Jana Palacha? Chtěl probudit z ponižujícího strachu. Neodhadl, že při naší neochotě k oběti nás po čase pobuňuje každý, kdo je ochoten se

obětovat. Davové emoce dlouhého trvání nemají. Jan Palach nemohl tušit, že kilometrová řada národa putující k jeho rakvi se časem stane směskou ostychu, zármutku, zahanbení, strachu, vnitřní i vnější emigrace a protáhne se na dalších dvacet let. Po roce 89 se k tomu pak přidá zklamání, že zvonění klíčů nestačilo. Jenže tak to přece funguje jen v pohádkách. Učí nás však, že než dobrák dobrého k dobrému použije, syčák dobrého využije a zneužije dřív a rychleji. A tak dnes mladí lidé mohou k tehdejší nenormalitě a nemoralitě přidat ty dnešní. Asi proto vídám u pomníku Jana Palacha nejčastěji právě mladé. Rezonuje v nich stejná základní otázka: Co bych já byl ochoten...? A za co já bych položil život? Určitě to nebude internet, hadry, kariérní vzestup... spíš rodina, děti, snad i nadosobní ideály – svoboda, vlast, pravda, láska...

Díky Bohu není dnes třeba obětavosti až tak důsledné. Stačí jen umět žít v osobním sebenasazení a mít odvahu říct NE! A unést důsledky. I v tom je ohromná záchranná síla. **Jana Šilerová**

Dne 14. ledna byli v Paláci prezidenta doc. Dr. Gašparoviče přijati církevní představitelé. Náš biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. při tomto přijetí vysluhoval panu prezidentu, panu ministrovi a církevním představitelům odpolední pobožnost CČSH. Kázal na dva texty: na Hymnus lásky Apoštola Pavla a dále na text „učinili jste z domu otce mého peřeš lotrovskou“. Na závěr udělil požehnání.

DR Bratislava

EKUMENA

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ – PRVNÍ ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍHO VÝKONNÉHO VÝBORU 25 členů ústřední komise Světové rady církví, kteří byli nově zvoleni na 10. Valném shromáždění v korejském Pusanu (v listopadu 2013) se poprvé sejdě v Ženevě ve Švýcarsku. Ústřední komise se skládá ze zástupců všech regionů a církví, mladých i zkušených členů. Naši církev v ústřední komisi zastupuje Martina V. Kopecká z Odboru pro vnější vztahy, ÚÚR CČSH. Moderátorkou se poprvé v historii stala žena pocházející z Afriky – Dr. Agnes Abuomová (Anglikánská církev, Keňa). Během prvního setkání bude komise schvalovat nový program a bude tak otevírat další sedmiletou etapu Světové rady církví.

EYCE (ECUMENICAL YOUTH COUNCIL IN EUROPE) - VSTŘÍC ZÁŘIVĚJŠÍ BUDOUCNOSTI!

Další z tréninkových kurzů Ekumenické rady mladých v Evropě (EYCE) se koná v Malaze ve Španělsku ve dnech 19. - 26. ledna 2014. Mladí křesťané z různých koutů Evropy a odlišných církví či denominací se zaměří na téma solidarity a posílení účasti mladých lidí v dění ve společnosti. Vyslechnou řadu přednášek, zúčastní se praktických workshopů, spojí se v modlitbě a dají tak nám všem naději na zářivější budoucnost.

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ I EVROPSKÁ KONFERENCE VOLÁ K MODLITBÁM ZA SÝRII

V předvečer Ženevské konference OSN se sešlo 21. 1. 2014 v sídle Světové rady církví v Ženevě na 30 představitelů církví z Evropy a Středního východu, aby diskutovali o možnostech, které by vedly k ukončení ozbrojených konfliktů v Sýrii. Zástupci apelovali na vlády, aby se zasadily o spravedlivý mír v této zemi. Vyjádřili odmítnutí vojenského řešení a zdůraznili, že musí být vzat v potaz multietnický, multináboženský a multikonfesionální rozměr života syrské společnosti. Poukázali na humanitární nouzi, způsobovanou konfliktem. Generální tajemník SRC Dr. Olav Fykse Tveit se k situaci vyjadřuje jasně: „Není již na co čekat, počet obětí je veliký a další musejí kvůli trvajícím nebezpečím opouštět svůj domov.“. Doporučili proto mezinárodnímu společenství rychlé jednání, aby se dostala humanitární pomoc všem postiženým skupinám v Sýrii i utečencům v sousedních státech. I Evropská konference církví připomíná církvím potřebu konat modlitbu a povzbuzovat politické zástupce, aby vyvinuli veškerou možnou aktivitu, která by vedla k zastavení konfliktu a obnově bezpečí a následně míru. Občanská válka v Sýrii trvá již tři roky a počet obětí dosáhl počtu 130 tisíc. Generální tajemník KEK Dr. Guy Liagre se připojuje ke snahám SRC a doufá v úspěch spojených sil. Prezident Švýcarského evangelického svazu G. Locher podpořil apel syrské konzultace SRC a přivítal odhodlanost církví jednat a dát hlas slabým. Zdůraznil též nutnost zasadit se za postižené náboženské menšiny.

ETIOPIE – DALŠÍ ETAPA ISLAMIZACE

V etiopském hlavním městě Addis Abebě protestovalo 80 tisíc lidí různých náboženství proti islamistické radikalizaci a růstu muslimských vojenských skupin v této zemi, obydlené převážně křesťany. Zatímco dosud se obyvatelstvo zdálo být vůči neologizaci imunní, nedávný islámský měsíc půstu zvýšil oblibu extrémistů. Po ramadánu došlo v jižní Etiopii k prudkým střetům mezi muslimskými stoupenci a policií, přičemž řada klidů zemřela. V Addis Abebě muslimové opakovaně protestovali proti vládě a ústavě. Státním orgánům bylo vytýkáno, že jsou vůči islámu zaujaté. Z obyvatel Etiopie je asi 40 procent pravoslavného vyznání, asi jedna třetina jsou muslimové – převážně sunnité a pětina se hlásí k evangelickým, evangelikálním nebo letničně orientovaným společenstvím věřících. Kromě toho zde existuje menšina katolíků, sikhů, hinduistů a stoupců domácích náboženství.

Z týdeníku *in der Christ in der Gegenwart* přeložil Z.S.

Z tradiční Ekumenické studentské slavnosti, která proběhla 21. ledna v pražském kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle (viz článek 1. straně)

ZPRÁVY

Diecézní rada CČSH v Praze si při svém zasedání v modlitbě dne 22. 1. 2014 připomněla dva roky od úmrtí bratra profesora Milana Salajky.

Za pražskou diecézi David Tonzar, biskup

Oznámení z Ostravy

Oznamujeme, že nedělní bohoslužby v náboženské obci Ostrava - Polanka začínají v 8.45 hodin. Důvodem jsou změny v novém jízdním řádu.

Rst

Beseda o chlumeckém pokladu

Církev československá husitská v Chlumci nad Cidlinou srdečně zve na besedu s PhDr. Vojtěchem Brádem z Muzea východních Čech v Hradci Králové o „Chlu-

meckém pokladu“, tedy hrnci se stříbrnými a zlatými mincemi, který byl nalezen při kopání základů Husova sboru v Chlumci n. C. Beseda bude provázena ukázkami a fotografiemi a bude se konat 12. února od 18 hodin v kapli Mistra Jana Husa, Klicperovo náměstí 75. Všichni jsou srdečně zváni! RK

Pozvánka na seminář

Zveme všechny zájemce o liturgický zpěv na seminář liturgického zpěvu. Seminář se bude konat 21. února od 13 do 16 h v Církevní husitské základní umělecké škole Harmonie v Praze 6-Dejvicích, Bílá 1. Poplatek: zdarma! Více informací o škole: www.zusharmonie.cz.

Svou účast prosím potvrďte na

tel.: 603 309 363. Do SMS napište jméno a příjmení.

Marek Vávra

Nové cesty církve

Ekumenická rada církví v ČR – Komise pro misii a evangelizaci pořádá 7. dubna studijní den na téma „Nové cesty církve“.

Akce se koná v modlitebně Církve bratrské, Soukenická 15, Praha 1 od 10 do 16 hodin.

Studijní den je určen pro misijní pracovníky církví, studenty praktické teologie a zájemce o dané téma. Na programu budou přednášky k problematice forem, kterými dnes církev oslovují a mohou oslovovat veřejnost, a komunikace církví s lidmi v 21. století. Více informací na: www.ekumenickarada.cz. red

Beseda ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu s Prof. RNDr. Pavlem Kovářem, CSc., z Přírodovědecké fakulty UK na téma „Industriální popílky a vegetace“.

Beseda se bude konat v úterý 11. února od 17.30 hodin v přízemí kláštera Emauzy v Praze 2, Vyšehradská 49. JNe

Výstava v Židovském muzeu

V galerii Roberta Guttmanna, která je součástí pražského Židovského muzeu (U Staré školy 3) je do 23. února otevřena pozoruhodná výstava PRAVDA A LEŽ. Filmování v ghettu Terezín 1942-1945.

Pro nacistickou Třetí říši představoval film důležitý nástroj pro ovlivňování veřejného mínění. Dějištěm dvou propagandistických filmů v její režii se stalo i ghetto Terezín.

Výstava, kterou připravilo Židovské muzeum v Praze ve spolupráci s Národním filmovým archivem, mapuje na základě nejnovějších poznatků historie vzniku obou projektů. Představuje mimo jiné jejich iniciátory a přibližuje podmínky natáčení, kdy se mnozí vězni stali nedobrovolnými herci a staty, ale i členy filmového štábu.

red

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

BLAHOSLAVENSTVÍ

S	R	T	A	D	T	M	U	D	J	J	H
U	P	K	I	A	T	I	Í	O	U	Z	L
Č	E	R	S	T	S	L	K	D	E	CH	A
E	Á	Á	A	Ě	Y	O	T	M	U	S	D
D	J	L	E	V	P	S	Ě	I	E	CH	O
N	T	O	P	S	E	R	A	B	Š	V	V
Í	A	V	U	Y	A	D	E	N	J	Í	Ě
C	V	S	Č	N	Á	N	L	C	S	R	T
I	Z	T	I	N	Z	Í	Ž	N	D	A	E
J	A	V	T	É	T	S	I	Č	O	R	T
E	N	Í	V	T	C	I	D	Ě	D	S	S
P	O	T	Ě	Š	I	T	Í	Ř	Z	U	T

čisté nazvat
dědictví nebesa
duch pláč
hladověť pokoj
chudí potěšit
jásat spravedlnost
království srdce
milosrdní svět
nasytit syn

tiší
učedníci
učit
uzřít
víra
země
žiznit

(Řešení z minulého čísla: Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.)

Jana Krajčířiková

